

Република Србија
УПРАВНИ СУД
4 У. 2714/14
17.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Весне Лазаревић и Јасминке Вукашиновић, чланова већа, са судским саветником Горданом Војновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ...,, чији је пуномоћник Александар Стјеља, адвокат из Београда, ул. Цара Душана бр. 66/6, Стари град, против Школског одбора Треће београдске гимназије, Београд, ул. Његошева бр. 15, чији је пуномоћник Драган Стојановић, адвокат из Београда, ул. Светозара Марковића бр. 43, ради поништаја решења број: 01-64 од 16.01.2014. године, уз учешће заинтересованог лица Б.Б. из ...,, у предмету конкурса, након усмене јавне расправе одржане дана 11.06.2015. године, у нејавној седници већа одржаној дана 17.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Школског одбора Треће београдске гимназије, број: 01-64 од 16.01.2014. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужени да тужили накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

III **ОДБИЈА СЕ** захтев туженог за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. диспозитива за директора Треће београдске гимназије је изабрана Б.Б. (дипломирани математичар), са пребивалиштем у ..., у улици ... бр ..., 2. ставом диспозитива је одређено да мандат директора школе траје четири године од дана ступања на дужност, 3. ставом диспозитива да Б.Б., као директор школе, ступа на дужност даном истека претходног мандата, односно 22.01.2014. године. 4. ставом диспозитива је одређено да је изабрани директор школе у обавези да положи испит за директора установе у року од годину дана од дана ступања на дужност на начин предвиђен чланом 59. Закона о основама система образовања и васпитања, а ставом 5. је констатовано да је решење Школског одбора коначно.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 21.02.2014. године, преко пуномоћника, тужила је оспорила законитост решења туженог из свих законом прописаних разлога истичући да изабрани кандидат за директора школе Б.Б. формално-правно није испуњавала све услове из објављеног конкурса, с обзиром да су расписаним огласом били одређени стриктно услови за избор новог директора школе, између осталог и положен испит за директора школе (лиценца за директора), који доказ је требало, према условима конкурса, приложити уз пријаву на конкурс у овереној копији, а која чињеница је учињена неспорном и тиме што је оспореним решењем изабраном кандидату одређена и обавеза да испит за директора школе положи у року од годину дана од дана ступања на дужност. Указала је да се њен правни интерес за подношење тужбе огледа у томе што је кандидат Б.Б., иако није испуњавала услове конкурса прописане у моменту подношења пријаве за радно место директора школе, изабрана на то радно место, док је тужилци која је била један од кандидата на конкурс, пријава одбачена само зато што је уместо оверене фотокопије дипломе уз пријаву омашком приложила обичну фотокопију дипломе, чиме је дошло до грубог кршења правила поступка и закона од стране туженог и то непримењивања одредби члана 156. став 1. и 58. став 1. Закона о општем управном поступку. Истакла је и да је одмах по отварању документације са конкурса секретару школе В.В. предала оригинал диплому и тиме у најкраћем року поступила у смислу одредбе члана 58. став 1. Закона о општем управном поступку, иако није била поучена о свом праву које се односи на остављање накнадног рока странци за предузимање неке радње, а додала је и да је тужени већ био у поседу оригинала дипломе тужилце која се налази у њеном личном досијеу, с обзиром да је тужила у радном односу код туженог на радном месту наставника филозофије. Предложила је да суд по спроведеном поступку тужбу уважи и оспорено решење поништи, те предмет врати туженом ради доношења акта о расписивању конкурса за радно место директора школе Треће београдске гимназије, уз обавезу туженог да тужилци накнади трошкове управног спора на име састава тужбе у износу од 30.000,00 динара.

Тужени је у одговору на тужбу, преко пуномоћника, оспорио наводе тужбе истичући да би приговор који тужила наводи у прилог основаности тужбе, а на околност да изабрани кандидат у тренутку конкурисања није имао положен испит, односно лиценцу за директора, важио и за тужилцу, пошто ни тужила ту лиценцу нема, нити је приложила у конкурсној документацији, с тим да недостатак тог доказа не представља кривицу ниједног кандидата с обзиром да тај услов, да директор мора да положи испит за директора у року од годину дана од дана ступања на дужност директора, произлази из одредбе члана 59. став 9. Закона о основама система образовања и васпитања, али до септембра месеца школске 2013-2014. године министар у складу са чланом 171. став 1. Закона о основама система образовања и васпитања није донео подзаконске акте којима би тај испит био регулисан. Тужени је, са тиме у вези, указао да уколико тужила сматра недостатак лиценце за директора разлогом за поништај оспореног решења, у том случају није ни активно легитимисана за подношење тужбе, будући да ни она ту лиценцу нема, а законодавац је управо у ситуацији када недостају подзаконски акти којима би се регулисао начин полагања испита за директора и омогућио накнадно полагање испита у року који се оставља изабраном кандидату. Додао је и да је неоснован навод тужилце да је уз пријаву на конкурс омашком предала обичну фотокопију дипломе, јер се из оверене фотокопије дипломе коју је тужила накнадно предала, може утврдити да је оверу фотокопије дипломе извршила након рока до којег се документација могла поднети. Оценио је неоснованим и позивање тужилце на одредбе чл. 57., 58. став 1. и 156. став 1. Закона о општем управном поступку и предложио да суд тужбу одбаци из разлога наведених у члану 26. Закона о управним споровима или одбије као неосновану. Поднеском од 15.04.2014. године истакао је захтев за накнаду трошкова у износу од 30.000,00 динара на име састава одговора на тужбу од 10.04.2014. године.

Заинтересовано лице Б.Б. се у свом одговору на тужбу придружила наводима

туженог из одговора на тужбу и исту оспорила наводећи да је за директора Треће београдске гимназије изабрана у трећем мандату, да је избор вршен 2005. године, затим 2009. и последњи пут 2013. године, применом истих прописа, те да се у случају сва три реализована конкурса Школски одбор обраћао надлежном Министарству за давање сагласности на избор директора, тако да су три различита министра дала своју сагласност на спроведену процедуру и избор директора, у складу са прописима који ресорно Министарство дефинише и захтева. Указала је да немогућност полагања испита за директора на нивоу целе Србије произлази из чињенице да Министар још увек није донео подзаконске акте којима би се регулисао начин полагања испита за директора, садржина и изглед образаца лиценце за директора, садржај и начин вођења регистра издатих лиценци за директора, као и остала питања у вези са полагањем испита и стицање лиценце за директора, што је довело до контрадикторности постојања захтева за поседовање доказа о положеном испиту за директора који дефинише Закон о основама система образовања и васпитања, због чега тај услов мора стајати у тексту конкурса за директора, уз истовремену немогућност да било ко тај испит полаже због непостојања подзаконских аката који то дефинишу, с тим што је проблем решен на тај начин што се оставља могућност да изабрани директор испит за директора положи у року од годину дана од дана ступања на дужност, у складу са чланом 59. став 9. Закона о основама система образовања и васпитања, у складу са чиме је њен рок за полагање испита 22.01.2015. године. Додала је и да као законски заступник Треће београдске гимназије тврди да персонални досијеи запослених не садрже оригинале диплома и лиценци за наставника, већ оверене фотокопије које су запослени били дужни да приложе при заснивању радног односа, што значи да није било могуће извршити савјивање фотокопије која се прилаже уз конкурсну документацију са оригиналом, јер га школа и не поседује, па су тиме неосновани наводи тужиле која није поседовала до 01.11.2013. године оверену фотокопију, ког дана је био последњи дан прописаног рока за предавање пријаве на конкурс, што је тужилину пријаву учинило непотпуном и неуредном. Из ових и других разлога наведених у поднеску, предложила је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је дана 11.06.2015. године одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у присуству тужиле лично са пуномоћником Александром Стјељом, адвокатом из Београда, пуномоћником туженог, Драганом Стојановићем, адвокатом из Београда и заинтересованог лица Б.Б. лично.

У својој речи на усменој расправи пуномоћник тужиле је навео да не мора постојати слагање између формалних и материјално-правних услова конкурса, јер у формално-правном смислу ниједан од кандидата није испуњавао услове конкурса, па је сам тим и разлог да се тужили одбије неоверена фотокопија дипломе беспредметан. Указао је да у самом поступку избора није донета одлука о одбијању тужилине пријаве на конкурс, а додао је и да је оспореним решењем дат налог и обавеза изабраном директору школе да у року од годину дана од дана ступања на дужност положи испит за директора, а тужила нема података да ли је изабрани директор школе тај испит положила. Трошкове спора је тражио и определио за састав тужбе у износу од 30.000,00 динара и за приступ на рочиште у износу од 37.500,00 динара.

Пуномоћник туженог органа је у својој речи на усменој јавној расправи у свему остао при датом одговору на тужбу, указујући да у самој тужби постоји контрадикторност између навода тужбе и навода пуномоћника тужиле са јавне расправе да положена лиценца за директора није услов, док из реферата тужбе произилази да положени испит за директора школе - лиценца јесте услов за избор. Истакао је да је конкурс у свему расписан према налозима из Министарства просвете и да на избор директора Министарство није имало примедби. У вези са недостављањем, односно прилагањем неоверене фотокопије дипломе тужиле, навео је да Конкурсна комисија није желела да доведе у неравноправан положај

остале кандидате конкурса. Трошкове спора је тражио и определио према приложеном трошковнику у износу од 61.500,00 динара.

Заинтересовано лице је на усменој јавној расправи остала у свему при наводима из одговора на тужбу. Оспорила је наводе пуномоћника тужиле везане за обавезу полагања стучног испита и додала да Министарство још увек није прописало услове да би било ко од изабраних директора могао да положи испит.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа ове управне ствари и речи странака на усменој јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима, након одржане јавне расправе у смислу одредби члана 2.; члана 33. став 1. и члана 34. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења Трећа београдска гимназија је расписала конкурс за избор директора школе дана 16.10.2013. године, са роком за подношење документације од 15 дана од дана објављивања огласа, на који конкурс су се благовремено пријавила три кандидата и то Г.Г., Б.Б. и А.А., овде тужилца. Конкурсна комисија је приликом прегледања документације кандидата утврдила и записником број 01-2362 од 06.11.2013. године констатовала документацију коју су кандидати поднели, са чиме у вези је на седници Школског одбора од 20.11.2013. године усвојен предлог да се утврди листа од два кандидата за директора школе Г.Г. и Б.Б., а да се пријава А.А. одбаци као неуредна и непотпуна, с обзиром да није достављена документација у складу са конкурсним условима, о чему је затим издато и обавештење број: 01-2549 од 27.11.2013. године. На посебној седници Наставничког већа од 27.11.2013. године дато је мишљење о кандидатима чије су пријаве на конкурс узете у разматрање, а затим је актом и означеним као „мишљење“ број: 01-2571/1 од 29.11.2013. године Наставничко веће предложило Школском одбору кандидата са највећим бројем гласова, Б.Б., за директора школе. На седници одржаној дана 11.12.2013. године Школски одбор Треће београдске гимназије донео је одлуку заведену под бројем: 01-2687 од 12.12.2013. године, да је за директора Треће београдске гимназије изабран кандидат Б.Б., дипломирани математичар. Поводом ове одлуке, Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, Сектор за школске управе, стручно-педагошки надзор и средње образовање и васпитање је актом број: 119-01-00008/2013-03/80 од 27.12.2013. године обавестило туженог да поводом захтева туженог за давање сагласности на означену одлуку Школског одбора о избору Б.Б., дипломираног математичара за директора Треће београдске гимназије у Београду, министар није донео акт о одбијању сагласности, па се одлука Школског одбора сматра донетом, а изабрани директор ступа на дужност првог наредног дана од дана истека мандата дотадашњем директору установе. Означени акт надлежног Министарства је код туженог по пријему заведен под бројем: 01-14 од 13.01.2014. године, а на седници Школског одбора од 16.01.2014. године тужени је оспореним решењем заведеним под бројем: 01-64 од 21.01.2014. године за директора Треће београдске гимназије изабрао Б.Б., против ког решења је овде тужилца затражила судску заштиту у овом управном спору.

По оцени Управног суда, код оваквог чињеничног и правног стања ствари, за сада се не може прихватити одлука туженог органа, јер је донета уз повреду правила поступка прописану одредбом члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ” бр.33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС”, бр.30/10), у вези са чланом 69. и 192. став 2. истог Закона, јер се у списима предмета не налази записник са седнице колегијалног органа од 16.01.2014. на којој је донето оспорено решење, те у вези са чланом 156. наведеног Закона. Записником са V седнице Школског одбора Треће београдске гимназије од 20.11.2013. године, заведеног под бројем: 01-2625 од 03.12.2013. године, је констатовано да је председник

Школског одбора ставио на гласање предлог да се утврди листа од два кандидата за директора школе: Г.Г. и Б.Б., а да се пријава А.А. одбаци као неуредна и непотпуна, с обзиром да није достављена документација у складу са конкурсним условима, за који предлог је гласало седам чланова Школског одбора, док је један члан био против, након чега је Школски одбор донео одлуку којом је утврдио листу кандидата у складу са условима конкурса објављеним у листу “Послови”, Националне службе за запошљавање од 16.10.2013. године коју су чинили Г.Г. и Б.Б.. Текстом огласа за избор директора на период од четири године Треће београдске гимназије су прописани услови: висока стручна спрема за наставника гимназије, прихолога или педагога; психичка, физичка и здравствена способност за рад са ученицима (доказ о испуњености овог услова се подноси пре закључења уговора о раду); држављанство Републике Србије; дозвола за рад (лиценца/положен стручни испит); положени испит за директора школе (лиценца за директора школе), најмање пет година радног искуства у школи на пословима образовања и васпитања након стеченог одговарајућег образовања. У тексту огласа је даље наведено да уз пријаву кандидат подноси: основне биографске податке, оверену фотокопију дипломе; оверену фотокопију лиценце/стручни испит; потврду о радном стажу у школи; уверење о држављанству, а у наставку је наведено да кандидат мора да испуњава услове прописане чланом 8., 59. и 120. став 1. тачка 1.-4. Закона о основама система образовања и васпитања, те надаље да се пријаве подносе на наведену адресу школе (дату у заглављу огласа) у року од 15 дана од дана објављивања.

Одредбом члана 8. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС”, бр.72/09, 52/11, 55/13) на који се тужени орган позвао у огласу, ставом 1. је прописано да у установи образовно-васпитни рад обављају: наставник, васпитач и стручни сарадник. Одредбом члана 59. истог Закона на који се такође у огласу позвао тужени орган, ставом 1. је прописано да директор руководи радом установе, док су одредбом члана 120. овог Закона, такође наведеним у Огласу прописани услови за пријем у радни однос, и то тако што је ставом 1. тачка 1. прописано да у радни однос у установи може да буде примљено лице, под условима прописаним законом и ако: 1) има одговарајуће образовање, док је ставом 2. прописано да се услови из става 1. овог члана доказују приликом пријема у радни однос и проверавају у току рада, а ставом 3. истог члана Закона да се докази о испуњености услова из става 1. тачка 1), 4) и 5) овог члана подносе уз пријаву на конкурс, а из става 1. тачка 2) овог члана пре закључења уговора о раду, док доказ из става 1. тачка 3) овог члана прибавља установа.

Из Записника о прегледу документације кандидата заведеном под бројем: 01-2362 од 06.11.2013. године произлази да је тужила поднела: биографију, диплому (неоверена фотокопија), уверење о положеном стручном испиту (оверена фотокопија), уверење о држављанству и потврду о радном стажу у школи. Полазећи од неспорне чињенице да су сва три кандидата, учесника конкурса, запослена у Трећој београдској гимназији на неодређено време, на радном месту наставника одређених области, с тим што је изабрани кандидат Б.Б. у време избора била на радном месту директора школе, те водећи рачуна да чињенице од којих зависи испуњеност услова за учешће на конкурс морају стварно постојати у тренутку закључења конкурса и да морају бити у пријави на конкурс на одговарајући начин презентирани, а имајући у виду напред набројана документа која је тужила уз пријаву приложила, Управни суд налази да Конкурсна комисија није могла оценити пријаву А.А. као неуредну и непотпуну, будући да је, према стању у списима, тужила приложила све што је прописано одредбом члана 120. Закона о основама система образовања и васпитања, с тим да је као доказ о испуњености услова из става 1. тачка 1) доставила фотокопију дипломе која није оверена, што пријаву не чини непотпуном и неуредном у ситуацији када пријава садржи доказ о одговарајућем образовању, који доказ се, у овереној фотокопији, што је учинио неспорним и тужени орган, налази у поседу туженог, јер га је тужила предала приликом заснивања радног односа са туженим, из чега следи да је Конкурсна комисија у поступку који је претходио

Одлучујући о захтеву тужиле за накнаду трошкова управног спора, сагласно одредбама члана 66. и 67. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09). Управни суд је применом одредби члана 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11), који се сходно примењује на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, нашао да је исти основан, с обзиром да је тужилца у вези са овим управним спором имала трошкове за заступање од стране пуномоћника из реда адвоката и то у износу од 16.500,00 динара за састав тужбе и у износу од 18.000,00 динара за приступ адвоката на одржану усмену јавну расправу од 11.06.2015. године, укупно 34.500,00 динара, који износ је одмерен применом одредби члана 14. у вези са тарифним бројем 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр.121/12) у границама захтева истакнутог на усменој јавној расправи, а сагласно одредби члана 163. став

2. Закона о парничном поступку, колико је тужиљи и досуђено ставом II диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу III диспозитива пресуде, применом напред наведених одредби члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, те сходном применом одредби члана 150. и 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11), а имајући у виду успех туженог у овом спору.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 17.06.2015. године, 4 У. 2714/14

Записничар
Гордана Војновић,с.р.

Председник већа - судија
др Јадранка Ињац,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

JЗ/AM